

Nacional

COVID-19
Transmissió
0,76

Dada anterior: 0,75

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
1.083

Dada anterior: 1.185

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
344

Dada anterior: 0,00

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

President invés

CÀRREC • El Parlament proclama Pere Aragonès com a cap de l'executiu i dilluns ja prendrà possessió **IMATGE** • L'abraçada amb Junqueras esdevé un moment icònic de l'acte **TRÀMIT** • La configuració del govern, pas següent

Francesc Espiga
 BARCELONA

Eren les 13.36 hores d'ahir, quan Laura Borràs alçava els ulls per anunciar el resultat de la més solemne de les votacions que es poden fer, avui dia, entre els murs del Parlament: 74 vots a favor –els d'ERC, Junts i la CUP– i 61 en contra. Tres mesos i una setmana després de les eleccions, i amb una sessió d'investidura fallida pel mig, Pere Aragonès era proclamat nou president de la Generalitat. El 132è, per ser més exactes. Amb aquest veredicte a la mà, la primera reacció del ja nou cap de l'executiu va ser fondre's amb una abraçada amb el cap del grup d'ERC, Josep Maria Jové, i expressar posteriorment un agraïment, més contingut en les formes, amb Albert Batet (JxCat) i Dolors Sabater (CUP). En aquell instant, els diputats de Vox marxaven de l'hemicicle sense ni tan sols felicitar el nou president. Ni el més elemental sentit de l'educació es pot esperar de l'extrema dreta.

Abans d'aquest moment capital, el segon dia del ple d'investidura va ser poc més que una sessió de tràmit, amb les envestides més que previsibles per part dels grups de l'oposició –ahir va ser el torn de Vox, En Comú Podem, Ciutadans i PP–, les alabances d'ERC o els advertiments de la CUP que, els seus, eren uns vots afirmatius que porten unes exigències darrere. De fet, l'única incògnita que quedava per resoldre era si els

Les frases

“Em comprometo a exercir el càrrec amb humilitat personal, ambició col·lectiva, mà estesa i al servei de la ciutadania”

“Vull fer una menció a dues figures molt importants per a mi: són l'Oriol Junqueras i en Pere Horta”

Pere Aragonès
 132È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Les xifres

74

vots a favor va obtenir la candidatura ahir d'Aragonès gràcies al suport d'ERC, JxCat i la CUP.

132

president de la Generalitat és el càrrec que ja té el també coordinador nacional d'ERC.

El record de dos referents propers

Després de dos dies de ple, i una altra investidura que no va reeixir a finals de març, ni el nou president de la Generalitat ni la resta de representants polítics estaven per a grans arengues. La tradició, però, és la tradició, i aquesta mana que un cop investit el nou cap de la Generalitat ha d'adreçar unes paraules, ni que siguin breus, des de la tribuna d'oradors. I així ho va fer Aragonès, que el primer que va fer és donar les gràcies i proclamar “l'honor” que li suposa encapçalar la màxima institució del país. Dit això, va voler que aquesta intervenció

comuns s'acabarien decantant per una abstenció que abonés el terreny a futures enteses, ni que sigui circumstancials, amb el govern de JxCat i ERC. Però no. El grup liderat per Jéssica Albiach va acabar votant en contra de la investidura. Tampoc cap sorpresa majúscula, tot si-

tingués un to més personal i vivencial, recordant dues persones que han estat molt importants en la seva trajectòria política i també en la personal. La primera és el president d'ERC, Oriol Junqueras, de qui Aragonès ha estat un col·laborador fidel en els últims anys. L'altre, Pere Horta, metge i antic regidor republicà de Pineda de Mar que va morir el 2018. El tram final del seu discurs, va ser per a la cita literària de rigor. En aquest cas, la tria va ser *La pell de brau*, d'Espriu. Un “Visca Catalunya Lliure” va posar el colofó.

gui dit.

A banda de la del nou cap de l'executiu català exercint tal condició, una de les imatges de la jornada va ser veure, de nou, Oriol Junqueras al Parlament. El president d'ERC va aprofitar un permís penitenciari per assistir a la sessió. Tot i la mascareta

se'l veia emocionat, i no va poder estar-se'n d'abraçar-se amb Aragonès tan bon punt va acabar el ple. “Hem recuperat amb la força de les urnes el que ens van prendre fa 80 anys amb la força de les armes”, va ser una de les reflexions de Junqueras, en una entrevista a TV3, arran del que representava per a ERC el dia d'ahir.

Un cop resolta la votació d'ahir, i després de publicar-ne la resolució als corresponents diaris oficials, el protocol oficial marca que la proclamació del president s'ha de comunicar al rei. Ja fa anys, però –concretament des del 2012–, que això no es fa en persona per les diferències polítiques i institucionals, cada cop més palpables, que hi ha entre el Parlament i la corona. I enguany no serà cap excepció. Fet això, el calendari ja ens transporta a dilluns, quan Pere Aragonès prendrà possessió formal del càrrec en un acte al Palau de la Generalitat. La tradició mana que aquell dia l'antecessor fa el gest formal de posar el medalló al coll al nou president. Hi ha l'interrogant de veure si això serà així aquest cop, tenint en compte que Quim Torra va acabar el mandat inhabilitat. I un cop resolt això, la següent parada serà resoldre el trencaclosques de tancar un govern de catorze conselleries, amb set per a ERC i set per a Junts. Aragonès vol resoldre-ho tant ràpid com es pugui, perquè dimecres ja es pugui reunir el nou Consell Executiu. ■

Aragonès sortint ahir del Parlament ■ EFE

L'APUNT

Les coses noves

Jordi Panyella

Per definició un diari és un producte carregat de coses noves. Malament aniríem si les notícies fossin velles, malaguanyat euro amb cinquanta que encara costa aquest paper. Sovint, però, les informacions s'arrosseguen tant que acaben fent-se feixugues, i quan hi ha cap novetat sona a cosa ja coneguda. Avui no, avui el diari va carregat de coses noves, perquè poques nove-

tats hi ha més dignes d'un titular de cap a cap de pàgina que l'elecció d'un nou president. Un president nou fa il·lusió, com unes sabates per estrenar, com un inici de curs amb la motxilla plena de llibres acabats de folrar, com el moment just de tancar l'ordinador abans d'iniciar vacances, com el somni encara intacte de deixar de ser un dia una trista autonomia.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

stitit

De Pere a president

Òscar Palau
BARCELONA

Es podria pensar que, amb només 38 anys i mig, l'arribada de Pere Aragonès a la presidència de la Generalitat —és de molt el president més jove, almenys de la història moderna— és com a mínim prematura. I certament ho és, mirat des del prisma que no pertocava encara tan alta responsabilitat a la seva generació, ja que al davant n'hi havia una altra, la d'Oriol Junqueras i Marta Rovira, que ha quedat esbandida per la repressió post-1-O. De fet van ser ells dos qui, en uns fets que aviat ja sonaran a llegenda, el van ungir com a relleu un matí fred de gener del 2018, a la presó d'Estremera. “Si a ella li passa res, et toca a tu”, li va fer senyes ell, des de dins estant. I ella va haver de marxar a l'exili al cap de dos mesos. “Va necessitar un doble sí, també el de la Janina (la seva dona) fent-li veure que no ho podia refusar si veia on era l'Oriol”, explica Magda Gregori, autora el 2019 de *Pere Aragonès. L'independentisme pragmàtic*, on en dibuixa un perfil tant humà com polític després d'haver-hi compartit multitud d'actes públics i estones en privat durant vora un any.

En tot cas, segur que la decisió de Junqueras, ahir radiant, era tan poc improvisada com la presidència que s'encetarà dilluns. I és que, tot i la seva joventut, el capital polític acumulat per Aragonès, jurista de formació, l'assenyala com algú àmpliament preparat, de tarannà tranquil i dialogant, malgrat que en els anys com a diputat ras, regidor a l'oposició del seu poble i alt càrrec de la conselleria s'havia guanyat la fama de pencaire i eficient, sí, però amb un perfil més de buròcrata que de líder carismàtic. De buròcrata, i de liberal. “A vegades bromegen que en les reunions d'ERC no pot seure ningú més a la seva dreta”, somriu Gregori, que de seguida matisa: “Són etiquetes que també venen dels càrrecs que ha ocupat.” Dels càrrecs, i de fotos com la que el maig del 2019 es va fer viral, al casament de la filla del llavors director general de la Fundació La Caixa, Jaume Giró, on va coincidir amb tòtems de les anomenades elits, que ara el podrien veure de bon ull, com els empresaris Florentino Pérez i Josep Sánchez Llibre, o els expresidents Mas i Zapatero. “Sí que és més keynesià que no marxista, però just per això és un ferm defensor de l'estat

del benestar”, clou Gregori.

A l'avui president, assegura, d'aspiracions en el fons no li'n van faltar mai, tot i que no nega que té un perfil discret. “Serà un mandat amb pocs focs artificials i poques gesticulacions, això segur”, reflexiona. De fet, els mitjans podem donar fe de la “cuirassa” amb què Aragonès sembla protegir-se sovint d'un exterior *hostil*. “Ha de ser prudent, estableix barreres que entén necessàries”, justifica. Això sí, tan cert és això com que és un polític molt fiable en el *vis-à-vis*, bon orador i que es troba còmode en els mítings. “En campanya li surt el puny alçat i el seu perfil més *jerqui*”, constata Gregori, en al·lusió als anys al capdavant de les joventuts d'ERC, en què Aragonès sempre recorda que eren “quatre gats” a les manifestacions independentistes de la Diada, i en què va coincidir amb companys avui de primera línia com Marta Vilalta o Roger Torrent. Tot i que no ha passat tant, sorprèn veure la transformació d'aquell jove Pere de galtes rodones, *look* més aviat cupaire i cartells d'*Espanya ens roba* al molt honora-

El molt honorable més jove de la història, tot i que ja amb un notable bagatge polític, és un home discret i pencaire, ferm i alhora dialogant

ble d'avui, amb barba i ulleres, sempre impecablement vestit i que mesura bé les paraules, si bé manté una robustesa en les conviccions i el discurs forjada segurament llavors.

I en la vida privada? Casat el 2017 amb la Janina Juli —fins fa poc més d'un any membre del comitè local del PDeCAT a Pineda— i amb una filla, la Clàudia, de dos anys, Aragonès és un home casolà —la cuina és la seva passió—, conreat, poc esportista i des de sempre molt implicat en la vida associativa de Pineda, d'on el seu avi va ser l'últim alcalde franquista, i el seu pare, regidor per CiU als anys noranta. “De cara enfora també és molt reservat en el dia a dia”, confirma Gregori. Ara, un cop se sent còmode és com qualsevol. “De fet té un gran sentit de l'humor, és un gran imitador”, diu. Com si fos en un còmic del seu adorat Tintín, Aragonès es disposa ara a conduir l'aventura de la seva vida. I qui sap si de la nostra...

El perfil Pere Aragonès i Garcia

Nascut a Pineda de Mar (Maresme) el 16 de novembre de 1982, la trajectòria política del 132è president de la Generalitat, tot i la seva joventut, és tan fulgurant com dilatada: ha estat líder de les JERC (2003 a 2007), diputat al Parlament (2006 a 2015), regidor a Pineda (2011 a 2018), secretari d'Economia (2016-2017) i vicepresident i conseller d'Economia i Hisenda (2018-2021).

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Òscar Palau

Un dia que durarà anys

En dos quarts i mig de dues del divendres 21 de maig del 2021, i la presidenta del Parlament, Laura Borràs, feia història en declarar Pere Aragonès i Garcia com a 132è president de la Generalitat, el primer d'ERC elegit a la cambra des del malaurat Lluís Companys. Ell, que és tranquil, com si de sobte li agafés la vena bellugadissa, s'abraçava tot seguit al president del seu grup, Josep Maria Jové, i pujava i baixava les escales de l'hemicicle per agrair el suport d'Albert Batet (Junts) i Dolors Sabater (CUP), i rebre també la felicitació educada de Salvador Illa (PSC) i Jéssica Albiach (En Comú Podem). Semblava en un núvol, i no era per a menys: després de vuit mesos exercint com a president *in pectore*, des de la inhabilitació de Quim Torra, i després de tres mesos llargs de negociacions des del 14-F, en què per moments va semblar que tornàvem a les urnes, l'elecció suposava tota una vàlvula de descompressió personal. I també col·lectiva dins de l'independentisme, per ser justos.

Amb un inusual punt d'emoció dissimulat per la mascareta, el ja president investit tornava a agafar la paraula breument al faristol, on uns minuts abans ja havia reivindicat que "sense aquella república catalana del 1931 avui no hi hauria Generalitat". "Ens hem enfilat a espatlles de gegants, per això hi hem pogut veure més enllà", havia parafrasejat fins i tot Isaac Newton, fent una repassada històrica ràpida a Macià, Companys, Irla i Tarradellas, els quatre presidents republicans que l'han precedit, i que van permetre mante-

El ja investit president Aragonès s'abraça amb Junqueras, en companyia de tot el grup d'ERC ■ ORIOL DURAN

nir viva la institució fins avui.

És clar que va ser en el discurs final on el flamant molt honorable va citar quins eren els seus dos íntims gegants. A l'un, Oriol Junqueras, segurament li hauria tocat ser en el seu lloc ahir si la repressió no estigués colpejant encara l'independentisme després de l'1-O. El president d'ERC, en tot cas, no es va voler perdre aquest moment històric per al seu partit i va demanar un permís penitenciar fugaç a Lledoners per ser al Parlament, on va ser rebut amb honors per part del grup republicà. "Avui la gran força del Parlament és ERC, que és la que ha estat capaç d'arribar a acords amb més forces", s'enorgullia Junqueras al seu pas pels micròfons de

TV3, Catalunya Ràdio o La Sexta. Ahir semblava tant o més content que el mateix Aragonès, de qui només repetia paraules com "orgull, confiança o estima" quan se li preguntava. "Vam començar a comprometre'ns fa 17 anys, hem participat junts en molts àmbits, i vull agrair-li la confiança, el suport, el compromís i l'aprenentatge", li tornava els honors el president en el seu primer discurs.

El segon gegant sobre qui es va enfilat Aragonès és un desconegut per al gran públic: Pere Horta i Abella, un sanitari que va ser el primer regidor d'ERC a Pineda de Mar, el seu poble, en democràcia, mort ara fa tres anys. "És un referent personal i polític. Potser ell no era conscient de

l'admiració que em generava. M'hauria agradat que avui ens hagués pogut acompanyar", s'emocionava. En el fons, era la picada d'ullet d'Aragonès ahir a la travessa del desert dels republicans en les primeres dècades de

Junqueras no es va voler perdre la investidura, i va ser partícip de l'eufòria ahir dels republicans

la democràcia, quan l'independentisme era gairebé residual i tenir un regidor en qualsevol municipi era celebrat com una heroïtat. "Hi vaig veure gent honesta, amb les seves actuacions encar-

nava valors republicans", glossava Aragonès, que cloïa el seu petit tomb per la vida maresmenca recitant uns versos de Salvador Espriu a *La pell de brau*, molt indicats per al viatge que tot just emprèn: "Si et criden a guiar / un breu moment / del mil·lenari pas / de les generacions / aparta l'or / la son i el nom. / També la inflor / buida dels mots; / la vergonya del ventre / i dels honors (...)"

"Visca Catalunya lliure!", tanca la intervenció, just després de comprometre's a governar per a tots els catalans. A la porta de l'hemicicle, l'esperaven la seva esposa, Janina Juli, i els seus pares. Tots quatre es van unir en una sentida abraçada en uns segons d'intimitat pública, abans que es desbordés una mica l'eufòria a les files republicanes: més abraçades pertot, fotos de grup a les escales, fins i tot un aperitiu privat de celebració als despatxos de grup. Els somriures quedaven amagats rere les mascaretes, però els ulls brillants els delataven...

Minuts després de les tres de la tarda, el president investit marxava a dinar amb la família, tot i que ell mateix ja avançava que la celebració no duraria gaire, perquè a la tarda i el cap de setmana –segons el seu entorn, avui té pensat anar a donar sang– es posarà a treballar en el nou govern.

I és que ahir la cosa anava de cites, i el mateix Aragonès n'havia fet una altra al faristol, quan ressaltava els 90 anys des de la victòria republicana als anys trenta, amb una cançó d'Ovidi Montllor: "Serà un dia que durarà anys", descrivia. El dia d'ahir també; com a mínim, aquesta legislatura.

Jaume Giró serà el nou conseller d'Economia

Redacció
BARCELONA

Amb la investidura de Pere Aragonès resolta, ja es comença a saber, amb comptagotes, quins seran els responsables del nou govern. Un d'ells serà l'ex-director general de la Fundació La Caixa Jaume Giró, que s'incorporarà

com a responsable de la cartera d'Economia a proposta de JxCat. Personalitat molt coneguda dins el món empresarial i financer català –entre altres càrrecs, també havia estat director general de comunicació i del gabinet de presidència de Gas Natural–, Giró va formar part de la candidatura de Joan

Laporta a les últimes eleccions del Barça, tot i que finalment no va arribar a integrar-se a la junta de l'entitat. El seu encaix a l'executiu serà com a independent, i no tindrà responsabilitats com a vicepresident. Gestionar les finances públiques en un context adust o encarregar-se de la política

pressupostària seran algunes de les principals responsabilitats que recauran en Giró.

Amb aquest moviment, la direcció de Junts cobreix el forat que havia provocat la decisió d'Elsa Artadi de no fer-se càrrec de la conselleria d'Economia. Amb Josep Maria Argimon amb molts números per anar a Salut, a la formació li queden per completar cinc noms més a l'executiu –un que també sona és Josep Rius per a Exteriors–, sabent que tres d'ells hauran de ser dones. ■

Jaume Giró ha estat, entre altres càrrecs, director general de la Fundació La Caixa ■ JOSEP LOSADA

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La diputada de la CUP Dolors Sabater, en la intervenció d'ahir en el ple ■ EFE

La CUP insta ERC a donar "senyals" de canvi en setmanes

■ Sabater posa el focus en els desnonaments i el paper dels antidisturbis ■ El suport no és cap "xec en blanc", diu

Emma Ansola
BARCELONA

Transformació del model productiu, implantació de la renda bàsica garantida, embat democràtic, mobilització social i autodeterminació. Aquests seran els principals eixos de la CUP aquesta legislatura amb un avís incorporat. "Avui us donem els nou vots plenament d'acord amb el nostre compromís, però no són un xec en blanc, cal anar molt més enllà." La diputada Dolors Sabater va ser l'encarregada de recordar a ERC i a la resta de partits a la cambra

"Insubmisos" a l'autonomisme

"No estem en una Generalitat republicana; això és una autonomia sota un règim monàrquic", va retreure el diputat Carles Riera al candidat Aragonès per demanar-li cura en l'ús de les paraules. Però és en la lluita contra

aquest règim que Riera va presentar la CUP com un grup necessàriament "insubmis" per fer veritablement de les institucions catalanes unes "estructures republicanes" aquesta legislatura, tal com diu l'acord amb ERC.

catalana: "Seguirem lluitant per afrontar situació social de manera immediata i urgent, i volem senyals", reblava. Uns senyals que la CUP exigeix que arribin en les pròximes "setmanes". En

aquest sentit, un dels primers canvis que ahir la CUP tornava a posar sobre la taula era "aturar la repressió contra el moviment en defensa de l'habitatge i la presència dels antidisturbis en els des-

nonaments". "Sense aquests canvis no podem sostenir aquesta majoria parlamentària", reblava. La CUP també va recordar que ells no seran a la taula de diàleg perquè la consideren "una aposta fallida", però alhora demanen als republicans: "Fem efectiu aquí el diàleg i avancem no només en el referèndum sinó per sostenir el seu resultat", hi afegia. Sabater va erigir la CUP com la "punta de llança" de tots aquests canvis i, de nou: "Ho farem vigilant."

Sabater també va voler referir-se al grup dels comuns per haver-se quedat fora d'aquesta "majoria progressista". "Deixin aquesta actitud hostil contra aquest moviment popular de lluita social, els demanem que se sumin a aquesta croada per tombar el règim", reclamava. També va dirigir paraules al president del govern espanyol, Pedro Sánchez, i a Felip VI. "Tenim una mala notícia, seguim dempeus, després del gran embat repressiu, seguim, i tantes vegades com ens tombeu ens aixecarem", va etzibar.

En la rèplica a la CUP i exhibint una certa sintonia i agraïment pel suport, l'encara candidat Aragonès va agafar el guant dels anticapitalistes i es va comprometre a anar més enllà de l'acord signat amb la CUP per tal de lluitar contra les desigualtats creixents, distribuir la riquesa i garantir un mínim material, la renda bàsica, perquè tot ciutadà pugui desenvolupar el seu projecte de vida sense els condicionants que imposa situacions de pobresa i desigualtats ni en funció de l'origen o el sexe. ■

Ens trobem en un punt d'inflexió, i hem de decidir si resoldrem les desigualtats o les enfortirem

La pobresa es combat fent canvis estructurals en la forma de funcionar de la societat

No són un xec en blanc perquè era un acord de mínims que ara ha d'anar més enllà

Volem senyals en les properes setmanes, o no podem sostenir aquesta majoria parlamentària

Li ho tornem a dir: les intervencions d'antidisturbis en desnonaments s'han d'acabar

Avisem que aquests nou vots i aquesta corroboració de l'acord que vam fer no són un xec en blanc

S'ha d'aturar la repressió contra el moviment de defensa de l'habitatge

Perquè les institucions siguin republicanes, han de ser institucions insubmises

Puigdemont qualifica "d'immoral" l'acusació de tutelar Aragonès

Redacció
BARCELONA

Finalment, el president a l'exili, Carles Puigdemont, va parlar ahir per referir-se al pacte entre ERC i Junts per investir Pere Aragonès i ho va fer amb una extensa carta als associats de Junts. L'expresident explicava els detalls

de la negociació, en la qual no va voler participar, diu, precisament per evitar que l'acusessin de tutelar el procés com, malgrat tot, d'ha acabat fent. D'aquesta manera, Puigdemont llançava un missatge als republicans en què lamentava la "falsedat i immoralitat" dels qui l'acusaven, a ell, de voler imposar-se al

nou president, Pere Aragonès, a través del Consell per la República.

Puigdemont explicava que s'ha mantingut públicament al marge de les negociacions entre ERC i JxCat i que ha guardat silenci des que es va anunciar l'acord per reeditar la coalició de govern, perquè una de les grans preocupa-

cions era tenir cura de la "unitat" del moviment. "És, ho reconec, una prioritat tan difícil d'assolir ara mateix com d'altra banda irrenunciable", admet. Per no danyar la vulnerabilitat de les relacions i restaurar la unitat, Puigdemont reitera les peticions als socis de "respecte, confiança i lleialtat".

Carles Puigdemont, el president a l'exili ■ ARXIU

"Si aquesta cadena es trenca o s'afebleix en alguna baula, el resultat és el recel permanent, la paràlisi política i, al final, l'enfrontament. Res de bo", escriu. Puigdemont assegura en la carta que continuarà "defensant el referèndum de l'1 d'octubre i la proclamació de la República catalana com a fonaments de la independència de Catalunya i, per tant, de l'Estat català, l'únic que pot garantir el progrés de Catalunya", assegura al final d'una carta de tres pàgines enviada ahir al vespre. ■

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Albiach titlla el nou govern de simple “canvi de cromos”

■ La presidenta del grup dels comuns creu que no hi pot haver canvi d'etapa amb un executiu que és “vell” ■ Reitera que Junts guanya poder amb la clau de la caixa

E. Ansoła
BARCELONA

La presidenta d'En Comú Podem al Parlament, Jéssica Albiach, considera que aquesta legislatura no suposa una nova etapa, com la va qualificar l'encara candidat Pere Aragonès, sinó un simple “canvi de cromos” i va defensar el no en la votació, malgrat la petició d'Aragonès d'una abstenció dels comuns.

Albiach es va mostrar molt crítica amb el govern de coalició signat entre ERC i Junts, i més després que el seu grup intentés arribar a un pacte amb els republicans quan durant 40 hores Aragonès optava per governar en solitari. Per Albiach, en canvi, aquesta nova etapa a què es refereix Aragonès només és una “pròrroga d'un govern zombi” que s'ha arrossegat en els últims anys. “No és el que Catalunya es mereix”, hi afegia. “Podíem tenir un canvi d'etapa i una majoria progressista governant. Arribava per fi la possibilitat d'un canvi. No hi pot haver un canvi d'etapa si no hi ha un canvi de govern”, insistia la líder dels comuns al Parlament. Albiach considera que perquè hi hagi una nova etapa cal canviar acords, dinàmiques i polítiques i això torna a estar molt lluny. De fet, per Al-

La diputada Jéssica Albiach intervenint ahir en el ple d'investidura ■

La pressió, sense èxit, per l'abstenció dels comuns

“Nosaltres som les del referèndum i les del diàleg, sempre, ara, abans i demà. Sempre, no com altres que han anat canviant”, etzibava la diputada i presidenta del grup dels comuns al candidat Aragonès quan aquest els va reclamar l'abstenció per tal de

poder forjar acords en el futur. Els comuns, però, no van fer cas de la petició a la qual també s'havia sumat la CUP minuts abans i, tal com havien anunciat, el seu vot va ser contrari a la investidura d'Aragonès. També es va dirigir als anticapitalistes.

“S'equivoquen d'adversari si creuen que l'adversari som nosaltres i no un govern amb Junts”, va retreure Albiach a la diputada cupaire Dolors Sabater després de valorar les polítiques de Podem a l'Ajuntament de Barcelona i el govern espanyol.

biach aquest és el govern de la “resignació”, no és un govern “volgut”, sinó que està fet a “contracor” i, per tant, és “impossible que generi il·lusió”.

Els comuns també van admetre ahir que els va

sorprendre que fos precisament la CUP la que sortís “al rescat” d'un govern d'ERC i Junts. “El que és clar és que a nosaltres no ens trobaran en el processisme”, va etzibar a la CUP en resposta a la peti-

ció de suport que els havia fet la diputada Sabater. Albiach també va ser crítica amb el paper del PSC i del seu candidat, Salvador Illa, per haver posat els seus vots en una “vitri- na”. ■

Des de la resignació no es construeix un país, i el govern és fruit d'un pacte de la resignació

Allà on clarament a nosaltres no ens trobaran és en el processisme

Vostès han tancat la porta, però ja els dic que això arribarà més d'hora que tard

S'equivoca d'adversari la CUP si pensen que és millor un govern amb Junts i no amb comuns

Ha escollit un acord en què no guanya Catalunya, ni tan sols ERC; només Junts

No esperàvem, i ho dic amb tristor, que la CUP sortís al rescat d'un govern d'ERC i Junts

El líder de Vox al Parlament, Ignacio Garriga, ahir ■ EFE

Vox, Cs i el PP aprofiten per carregar contra el sobiranisme

■ Garriga vaticina un mandat curt i Fernández, que Aragonès estarà “teledirigit” des de Waterloo ■ Cs insta el PSC a no deixar-se enganyar

V.P.
BARCELONA

Crítiques unànimes dels partits de dreta a l'oposició cap al nou executiu en la sessió d'ahir. El líder de Vox al Parlament, Ignacio Garriga, va vaticinar ahir que el nou mandat serà curt “perquè no es fien els uns dels altres”, i va acusar el president de la Generalitat, Pere Aragonès, de voler fomentar “l'odi i la confrontació” entre catalans. Durant la seva intervenció, Garriga va responsabilitzar els grups independentistes d'haver convertit la cambra catalana en un “autèntic circ separatista”, i va assegurar que Catalunya és avui “menys lliure, pròspera i segura” i que d'aquí a uns mesos “ho serà encara menys”. Garriga va qualificar l'acord entre ERC i Junts com un reflex de la “màfia separatista”. I va garantir que el seu partit actuarà sempre com a “líder de l'oposició” i exigirà en tot moment el compliment de la Constitució.

En un altre to, el president del PP, Alejandro Fernández, va acusar Aragonès d'actuar de manera “teledirigida des de Waterloo de forma obscena”, i de dibuixar una Catalunya

“derrotada”. El líder del PP va retreure a Aragonès que s'hagi deixat “aixecar la camisa” signant un acord de govern que no és un “bon negoci”. En aquest sentit, va vaticinar que no acabarà de funcionar perquè està format per “persones que no se suporten”.

Fernández va insistir a afirmar que el “modus vivendi” de l'independentisme sigui aprofundir en el “processisme” i el va acusar de crear “artificialment” un conflicte polític per voler-ne viure, una idea que si persisteix acabarà, segons el PP, tornant-se “suïcida”.

Per la seva part, el portaveu de Ciutadans, Carlos Carrizosa, va criticar a Aragonès que tingui com a “obsessió” aconseguir un referèndum acordat amb l'Estat i que continuï prioritzant el referèndum enmig de la pandèmia. “Posi els peus a terra”, va etzibar a Aragonès, i va aprofitar també la seva intervenció per demanar al PSC que “no es deixi enganyar per ERC, que amb una mà ofereix la taula de diàleg i amb l'altra signa un embat antidemocràtic”, i el va animar a “construir ponts” amb el constitucionalisme. ■

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

Resultats de les votacions d'investidura dels presidents de la Generalitat

■ Sí
 ■ No
 ■ Abstencions
 ■ Absències

EL PUNT AVUI

Jordi Pujol 1980 	22-4-1980 (Primera votació)	43	59	31	2
	22-4-1980 (Segona votació)	75	59	-	1

Jordi Pujol 1995 	14-12-1995 (Primera votació)	60	24	48	3
	16-12-1995 (Segona votació)	60	11	63	1

Artur Mas 2010 	21-12-2010 (Primera votació)	62	73	-	-
	23-12-2010 (Segona votació)	62	45	28	-

Artur Mas 2012 	21-12-2012	71	63	-	1
---	------------	----	----	---	---

Carles Puigdemont 2016 	10-1-2016	70	62	2	-
--	-----------	----	----	---	---

Quim Torra 2018 	12-5-2018 (Primera votació)	66	65	4	-
	14-5-2018 (Segona votació)	66	65	4	-

Pere Aragonès 2021 	26-3-2021 (Primera votació)	42	61	32	-
	30-3-2021 (Segona votació)	42	61	32	-
	21-5-2021	74	61	-	-

Jordi Pujol 1984 	30-5-1984	87	44	-	4
---	-----------	----	----	---	---

Jordi Pujol 1999 	16-11-1999	68	55	12	-
---	------------	----	----	----	---

Jordi Pujol 1988 	22-6-1988	69	56	9	1
---	-----------	----	----	---	---

Pasqual Maragall 2003 	16-12-2003	74	61	-	-
--	------------	----	----	---	---

Jordi Pujol 1992 	9-4-1992	70	58	7	-
---	----------	----	----	---	---

José Montilla 2006 	24-11-2006	70	65	-	-
---	------------	----	----	---	---

ERC, de l'Avi al pres

■ Aragonès arriba a Palau precedit per 80 anys d'història del partit, amb figures com Macià, Companys, Irla i Tarradellas ■ Els historiadors qüestionen l'apropiació d'aquest últim pels constitucionalistes

M. Moreno
BARCELONA

“Moriré per Catalunya i pel que ella representa. Serà una mort bella, de la qual donaré gràcies a Déu, i dignificarà la meua humil persona.” Amb aquestes corpedores paraules s'acomiadava Lluís Companys de la seva filla en una carta poc abans de morir assassinat pel franquisme, el 15 d'octubre del 1940, després d'un consell de guerra fal·laç i trampós, or-

dit *ad hoc* per eliminar-lo. Companys esdevenia així l'únic president d'Europa elegit en democràcia que moria afusellat al segle XX.

Avui, amb Pere Aragonès, de 38 anys, com a president del govern català, han passat vuit dècades des que un representant d'Esquerra Republicana de Catalunya arriba gràcies a les urnes al Palau de la Generalitat. Abans de Companys hi havia hagut en Francesc Macià, “l'Avi”, de dolça memòria per a

molts catalanistes. L'historiador Josep Cruanyes puntualitza que “cal comptar que l'ERC d'aleshores i la d'ara no tenen gaire a veure”, i que tot i que el partit “pot reivindicar la seva història i els seus referents”, el cert és que en els anys de la República ERC no es definia com a independentista, “i per això Estat Català, fundat per Macià, se'n va acabar separant el 1936”, evoca l'historiador. Tot i ser ànimes diferents del partit, Macià i

Les dates

15.10.1940

Lluís Companys, president de la Generalitat, moria assassinat pel règim franquista després d'un judici enverinat.

23.10.1977

Josep Tarradellas pronuncia “Ja soc aquí!” des del balcó de Palau. Feia 38 anys que era a l'exili.

Companys (sense oblidar una figura testimonial, la de Joan Casanovas, que va fer de president interí a la mort del primer entre Na-

dal i Cap d'Any del 1940 i que també era del partit) són figures imprescindibles en la història del país.

El primer, per la seva

mítica declaració de “la República catalana com a estat integrant de la Federació Ibèrica”. Insurrecte contra Primo de Rivera, represaliat i exiliat, forma part de la iconografia de l'independentisme català. El segon, el president màrtir, que va haver d'esperar fins a l'any passat perquè la llei de memòria històrica donés per anul·lat el seu judici sumaríssim.

Comptat i debatut, un cop mort Franco, ERC va esdevenir el baluard de l'independentisme i, durant la redacció de l'Estatut, va ser la formació que va mantenir les posicions més radicals, “com ara re-

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Constitucional francès aigualleix la nova llei sobre les llengües regionals

■ Declara inconstitucionals dos dels articles de la legislació que promou l'ús del català, el bretó i el basc i tomba el dispositiu que introduïa l'educació en immersió

Enric Bonet

París

L'esperança del reconeixement dels idiomes locals a França només ha durat un mes i mig. El Consell Constitucional –l'equivalent francès del Tribunal Constitucional– ha censurat parcialment la nova llei sobre les llengües regionals, en una sentència comunicada ahir. L'Assemblée Nationale va aprovar, el 8 d'abril, la primera legislació en la història de la Cinquena República francesa que promou l'ús del català, el bretó, el basc, l'alsacià i el cors. El text va rebre el suport d'una àmplia majoria parlamentària, però després del recurs presentat per una seixantena de diputats dos dels articles més ambiciosos han estat declarats inconstitucionals.

Per una banda, el Constitucional censura l'aprenentatge en immersió lingüística en les escoles públiques. "En preveure que l'ensenyament d'una llengua regional pot adoptar la forma d'una educació immersiva, l'article 4 de la llei ignora l'article 2 de la Constitució. Per tant, és contrari a la Constitució", afirma

Concentració catalanista a la plaça del Castellet de Perpinyà ■ EVA GARCIA

la sentència. La carta magna estableix el francès com l'única llengua oficial. Fins ara, la immersió lingüística només es practicava en algunes escoles associatives i privades, i la sentència impedirà que s'ampliï als centres públics.

Per l'altra, prohibeix l'article que permetia que en el registre civil s'inscrivessin noms amb signes diacrítics que existeixen en llengües locals però no en la francesa. Fa tres anys va haver-hi una forta polèmica després que l'administració i la justícia prohibissin a una família donar

al seu fill el nom de Fañch (Francesc, en bretó) perquè la lletra ñ no existeix en francès.

"Es tracta d'un veritable acarnissament contra l'ús, la preservació i la promoció de les nostres llengües regionals", va lamentar en un comunicat el diputat Paul Molac, ponent del text i principal responsable que fos votat per la majoria de diputats malgrat l'oposició de l'executiu macronista. "Aquesta actitud militant contra les nostres llengües ja fa massa temps que dura", hi va afegir aquest representant regionalista

bretó.

Malgrat tot, Molac va felicitar-se pel fet que el Constitucional no censuri "la gran majoria dels articles de la llei". Ha mantingut intacte aquell aspecte pel qual els diputats, la majoria d'ells del partit d'Emmanuel Macron, van presentar un recurs contra el text. És a dir, l'obligació dels municipis d'indemnitzar aquelles famílies que decideixin educar els seus fills en una escola privada en què s'apregui l'idioma regional en el cas que no ho puguin fer en la seva localitat. ■

La fiscalia de Sevilla vol 4 anys de presó per a Valtònc

Natàlia Segura Raventós
BRUSSEL·LES

La fiscalia de Sevilla ha demanat quatre anys de presó i una multa de 3.600 euros per al raper mallorquí Josep Miquel Arenas, àlies Valtònc, per un delictes d'amenaces amb agreujant d'odi contra la Guàrdia Civil. Juntament amb l'Asso-

ciació Unificada de la Guàrdia Civil (AUGC), el ministeri fiscal acusa el cantant d'haver incitat a atemptar contra el cos policial espanyol durant un concert a Marinaleda el març del 2018.

"Mateu un puto guàrdia civil aquesta nit, aneu a un altre poble on hi hagi guàrdies civils i mateu-ne un,

poseu una puta bomba al fiscal d'una vegada", hauria dit el cantant, segons la fiscalia de Sevilla, que considera que aquestes paraules no poden estar protegides per la llibertat d'expressió perquè "no eren lletres d'una cançó". Per aquests fets, un tribunal de Sevilla té oberta una causa judicial contra el mallorquí, que va

declarar fa uns mesos davant la policia belga a petició de les autoritats espanyoles. La defensa de Valtònc per ara no sap si el judici seria a distància o si la justícia espanyola hauria de fer una nova euroordre.

El cantant ja té un procediment d'extradició obert a Bèlgica per la condemna a tres anys i mig de presó del 2017 per enaltiment del terrorisme, injúries a la corona i amenaces. Està pendent que el Tribunal Constitucional del país digui si la llei belga d'injúries a la corona és vàlida per extradir-lo. ■

ECONOMIA

Tret de sortida al 12è congrés de CCOO

El 12è congrés de Comissions Obreres (CCOO) de Catalunya, que ha de renovar els càrrecs executius que dirigiran el sindicat majoritari del país durant els quatre anys vinents, ja ha començat. L'única candidatura que es presenta és la que lidera l'actual secretari general, Javier Pacheco, amb 10.500 avals. El congrés, fins diumenge, aplega 650 delegats, que representen l'organització amb més de 146.000 persones afiliades. Pacheco va començar la seva

trajectòria sindical a Nissan, empresa a la qual encara pertany, i és secretari general de CCOO des de l'abril del 2017, quan va ser elegit en substitució de Joan Carles Gallego. El congrés, que porta com a lema *La força dels treballs*, va començar ahir amb la presentació de l'informe de balanç de Pacheco, així com amb les diferents intervencions institucionals, entre les quals les de l'alcalde Ada Colau i el conseller Chakir El Homrani. ■ REDACCIÓ

Un comboi aturat a l'estació de Jaume I ■ J. PANYELLA

SOCIETAT

Metro fins a la una avui i demà

El metro de Barcelona funcionarà aquest cap de setmana fins a la una de la matinada. La disponibilitat del transport públic s'adaptarà a l'ampliació de l'horari de bars i restaurants, tenint en compte que

dilluns és festa a Barcelona. Segons l'empresa TMB, en funció de com evolucioni la situació sanitària i es vagi recuperant l'oci nocturn TMB anirà adaptant el seu servei de nit habitual. ■ REDACCIÓ

SOCIETAT

Cinc detinguts per falsificació de certificats de PCR

La Policia Nacional ha desarticulat una xarxa dedicada a la falsificació de certificats de PCR amb resultat negatiu per a viatgers oferts per una empresa de transport que feia rutes entre l'Estat espanyol i Romania. Hi ha cinc detinguts, quatre dels quals conductors de dos autobusos que es van trobar a França després de passar pel pas de la Jonquera. Un cinquè arrest es va fer a Madrid, presumptament el del líder de l'organització. Els viatgers dels dos autocars, que anaven cap a Romania, portaven certificats falsificats en què figurava que els havien fet la prova en un laboratori de Barcelona. En total van trobar 137 falsificacions, que estaven descarregades en els telèfons dels conductors dels vehicles. Els autocars van ser detectats per la policia francesa, que va denegar la seva entrada a França. ■ REDACCIÓ

SOCIETAT

Guia per a famílies amb fills abusats sexualment

El departament de Justícia ha publicat una guia per orientar les famílies amb fills víctimes de violència sexual. El document és un recull de criteris basats en l'experiència de dos psicòlegs forenses als equips d'assessorament tècnic penal (EATP) de Barcelona i Girona. El document ofereix eines per respectar els sentiments del menor en primer lloc i que els pares puguin gestionar les emocions de manera adequada. Pretén principalment evitar i reduir els possibles sentiments de culpa i de vergonya que puguin sentir els menors i també els pares i acompanyar-los en el procés. L'EATP atén més de 700 menors víctimes de violència sexual cada any, la gran majoria de les quals, –prop del 85% dels casos de violència sexual– reben abusos dins de l'entorn familiar. ■ REDACCIÓ